पुनस्तत्रैवविशेषमाह दानेति मोक्षधर्मान् शमदमादीन् भगवद्धर्मान् हरितोषणान्द्वादश्यादिनियमरूपान् समासव्यासौसंक्षेपविस्तारौ तावेवयो गौउपायौ ततः ताभ्याम् ॥ २७ ॥ धर्मादींश्चयथाऽधिकारंप्रतिनियतोपायसहितान् यथायथावत् नानाख्यानेषुयेयेइतिहासास्तेषुयथासंतित थावर्णयामासेति ॥ २८ ॥ छंदेनेच्छयामृत्युर्यस्य ॥ २९ ॥ सहस्रणीः युद्धेसमीपस्थान्सहस्रंरथिनोनयतिपालयतीतिसहस्रणीर्भीष्मः सह स्रिणीरितिपाठे सहस्रार्थवतीर्गिरः लसंतौपीतौपटौयस्यतस्मिन् अमीलितदृगेवमनोव्यधारयत् ॥ ३० ॥ अनयैवविशुद्धयाधारणयाहतमशुभंय स्यसः तस्यश्रीकृष्णस्येक्षयाकृपादृष्ट्यैवगतआयुधश्रमोयस्यसः अतएवनिवृत्तःसर्वेंद्रियवृत्तीनां विभ्रमः विविधंभ्रमणंयस्मात्सः जन्यंदेहम् ॥

दानधर्मान्राजधर्मान्मोक्षधर्मान्विभागशः ॥ स्त्रीधर्मान्भगवद्धर्मान्समासव्यासयोगतः ॥ २७ ॥ धर्मार्थ काममोक्षांश्चसहोपायान्यथामुने ॥ नानाख्यानेतिहासेषुवर्णयामासतत्त्ववित् ॥ २८ ॥ धर्मंप्रवदतस्तस्यस कालःप्रत्युपस्थितः ॥ योयोगिनश्छंदमृत्योर्वांछितस्तूत्तरायणः ॥ २९ ॥ तदोपसंहृत्यगिरःसहस्रणीर्विमुक्त संगंमनआदिपूरुषे ॥ कृष्णेलसत्पीतपटेचतुर्भुजेपुरःस्थितेऽमीलितदृग्व्यधारयत् ॥ ३० ॥ विशुद्धयाधारणया हताशुभस्तदीक्षयैवाशुगतायुधश्रमः ॥ निवृत्तसर्वेंद्रियवृत्तिविभ्रमस्तुष्टावजन्यंविसृजन्जनार्दनम् ॥ ३१ ॥ भीष्मउवाच इतिमतिरुपकल्पिताविवृष्णाभगवतिसात्वतपुंगवेविभूम्नि ॥ स्वसुखमुपगतेक्वचिद्विहर्त्तुंप्रकृ तिमुपेयुषियद्भवप्रवाहः ॥ ३२ ॥ त्रिभुवनकमनंतमालवर्णंरविकरगौरवरांबरंदधाने ॥ वपुरलककुलावृतान नाब्जंविजयसखेरतिरस्तुमेऽनवद्या ॥ ३३ ॥ ॥ ३१ ॥ परमफलरूपांश्रीकृष्णेरतिंप्रार्थयितुंप्रथमंस्वकृतमर्पयति इतिनानाधर्मा द्युपायैर्मतिर्मनोधारणलक्षणा उपकल्पितासमर्पिता क्व सात्वतानांपुंगवेश्रेष्ठेभगवति वितृष्णानिष्कामा अवितृष्णेतिवाछेदः अवितृप्तेत्यर्थः वि गतोभूमायस्मात्तस्मिन् यमपेक्ष्यान्यत्रमहत्त्वंनास्तीत्यर्थः तदेवपरमैश्वर्यमाह स्वसुखंस्वस्वरूपभूतंपरमानंदमुपगतेप्राप्तवत्येव क्वचित्कदाचित् विहर्त्तुंक्रीडितुंप्रकृतिंयोगमायामुपेयुषि स्वीकृतवति नतुस्वरूपतिरोधानेनजीववत्पारतंत्र्यमित्यर्थः विहर्त्तुमितियदुक्तंतत्प्रपंचयति यत् यतः प्रकृतेर्भवप्रवाहःसृष्टिपरंपराभवति ॥ ३२ ॥ इदानींश्रीकृष्णमूर्त्तिवर्णयन्रतिंप्रार्थयते त्रिभुवनकमनं त्रिलोक्यामेकमेवकमनीयं यत्तद्वपुर्दधा नेरतिर्मेऽस्तु कथंभूतंवपुः तमालवन्नीलोवर्णोयस्यतत् प्रातःकालीनारवेःकराइव स्वतएवगौरेपीतेवरेनिर्मलेचअंबरेयस्मिन्तत् अलककुलैरुप र्यावृतमाननाब्जंयस्मिन्तत् विजयसखे पार्थसारथौ अनवद्याअहैतुकी फलाभिसंधिरहितारतिरस्तु ॥ ३३ ॥